

Họp mặt Mùa Thu 2009

AH/TH Melbourne

Kết quả của nền kinh tế suy thoái khắp năm châu đã có ảnh hưởng trực tiếp trong sinh hoạt ái hữu và thân hữu Melbourne, ngay thời điểm tháng 5 năm 2009, chứng cứ hiển nhiên là kỳ họp vào dịp này năm ngoái có 42 AH/TH tham dự thế mà năm nay chỉ còn có 24 ‘đăng ký’ (Trên thực tế thì lại có tới 25 vị có mặt trong buổi họp này). Đúng là hiệu suất của AH/TH Công chánh Melbourne đã bị giảm 50%. Năm ngoái bốn hai, năm nay hai bốn thì là giảm 50% không sai vào đâu được đúng không quý vị? Chết rồi, mang tiếng kỹ sư mà làm một con tính nhảm cũng không xong, 24 chia cho 42 đâu phải là 50%. Thôi lỡ phóng lao thì theo lao luôn. Ai muốn nghĩ sao thì nghĩ, trước 42 sau còn 24 thì phải là đảo lộn thế cờ kinh tế mới đúng chứ nhỉ? Thừa Thầy Nguyễn ngọc Thịnh, ngày xưa học môn Thống kê của Thầy em đâu có học dốt như thế, em dốt hơn vậy nữa cơ! Nhưng bây giờ sau mấy chục năm ra

trường Thầy cũng không nữa đánh rớt thăng học trò học dốt ngày xưa phải không Thầy?

*Ngày này năm ngoài năm kia
Bốn hai đi họp nay còn hai tư
Hỏi sao lại ít thế ư?
Thưa là ‘kinh tế’ dền hồi thoái suy
Đi xa rất tốn tiền xăng
Thêm tiền xa lộ, tiền này tiền kia
Thôi chờ năm tới đi luôn
May mà kinh tế có phần khá chăng?*

Đường xa chạy vội chạy vàng, đến nơi gần 12 giờ trưa, các AH/TH lớn tuổi đã đến gần đủ và đang tụ tập thành từng nhóm nhỏ nhỏ dăm ba người nói chuyện và hàn huyên tâm sự. Từ lần họp mặt kỳ trước cũng đã khá lâu, từ mãi tháng Tám, tháng 10 năm ngoái đến giờ mới có dịp gặp lại khá đầy đủ các anh chị em Melbourne mà lạ. Thầy Thịnh, anh Chi, anh

Thành, anh Anh, anh Hiệp, anh Nguyên không biết nói chuyện gì mà tiếng cười vang cả một góc khu hội họp...thế này? À thì ra một anh mới nói một câu xanh dờn: « Làm cho lấm tấm cũng ‘uổng trời’ mà thôi! »

Giáo sư Thịnh hơi bị lãng tai, hỏi lại:

- Anh nói cái gì mà nghe lạ tai thế?

- Dạ đâu có, em chỉ nói mấy anh lớn tuổi về hưu là vừa, có làm việc cho lấm tấm cũng thôi, thưa Thầy!

- Đâu có, tôi nghe anh nói cái gì khác kia mà?

- Ủa vậy là Thầy có nghe rồi mà?

- Nhưng tôi nghe không rõ, anh nói lại câu anh vừa nói xem?

- Dạ thưa Thầy, em nói « Làm cho lấm tấm cũng ở t..r..u..ồ..n..g » ạ.

Lại một tràng cười ròn tan vang khắp nhóm...

Tình thầy trò bây giờ không bị ràng buộc bởi sự khắt khe lễ giáo như ngày xa xưa nữa, ngày xưa ai dám dờn mặt nói đùa như thế trước mặt Thầy, nhất là Thầy Giám Đốc Trung tâm nữa chứ? Mong rằng Thầy Thịnh cũng vui mà bỏ qua cho thằng học trò của Thầy.

Lúc anh em họp nhau nói đùa thì anh Ngũ lại đang quá bận rộn quạt lia lia mong gây được lò than thứ hai để kịp nướng cánh gà và tôm, lò bên kia thì chị Minh, đang nướng mấy cái xúc xích và chị Ngũ là tay đầu bếp chính đến từ sớm mua chỗ (nói cho lịch sự là mua chứ ở xứ văn minh làm gì có chuyện đến lò nướng công viên công cộng mà phải trả tiền bao giờ?). Còn chị Hoa vốn là đầu tàu trong việc bếp núc đang lo sắp xếp các công việc, bày dọn chén đĩa, sắp rau xanh trộn có cả trái bơ, trứng và một vài thứ khác rất là công phu nên ăn rất ngon. Món này đúng là của chị Anh làm ở nhà mang đến mới ngon như thế chứ.

Chị Ứng Sơ thì không làm bánh nhưng chị đã theo đúng nguyên tắc 4D của Úc và cũng đạt được thành quả rất tốt đẹp. Nếu quý vị chưa nắm rõ nguyên tắc 4D thì xin được nhắc lại, đây là một nguyên tắc làm việc rất được các Giám đốc, Trưởng nhóm, Trưởng ty ưa chuộng vì rất thành công để làm bất cứ một công tác nào một cách mỹ mãn. « Four D » là gồm có Dumb > Delay > Delegate > Do.

Trước hết khi có một công việc gì thì cứ giả vờ không nghe, không thấy gì hết. Nếu kế này không được thì phải nhận lãnh trách nhiệm, nhận xong thì phải kiếm đủ cách mà lần lựa trì hoãn. Đến khi bị cấp trên thúc hối thì vội vàng chỉ tay năm ngón xuống nhân viên kêu làm gấp gấp và phải hoàn tất vào chiều hôm trước. Cho đến lúc không còn cách nào khác nữa thì phải đành ra tay mà tự làm cho xong việc cấp trên giao phó. Lần này chị Sơ đã giao trách nhiệm cho cô con gái rượu làm một cái bánh bông lan thật to, thật ngon mang đến cho các AH/TH thưởng thức tài nghệ...của cô con gái cưng trước kỳ hạn là ngày họp mặt này. Chị Sơ phải cho tất cả mọi người có mặt gói lời khen và cảm ơn cô con gái rượu của chị nha!

Chị KTS Thành -tự Yên Karaoke-, sở dĩ chị có ‘biệt danh’ này là vì chị hát Ca Ra Ô Kê rất hay, lại có tài nấu xôi thật dẻo và thật ngon, không kỳ nào họp mà không có hai nắm xôi của chị Yên cả. Ít quên, hai khay xôi chứ không phải hai nắm xôi, vì thiếu xôi của chị Yên là thiếu tất cả...Nhưng, lại nhưng nhieć gì nữa đây? Thành thật mà nói buổi họp này thành công là phải kể đến công của tất cả các chị, nhất là chị Hoa, phu nhân anh Đại diện Mạnh, chị chỉ làm mà không nói, nấu mà không ăn hay là ăn ở nhà rồi nên đến họp chẳng thấy chị ăn gì nhiều, tuy có thấy chị cầm đĩa và thức ăn...nhưng là chị lo lấy phần để riêng cho anh Bảng. Anh chị Bảng đã đến rất sớm nhưng anh Bảng phải chờ chị đi chùa rồi mới trở lại nên sẽ đến trễ một chút xíu... thế là chị Hoa cũng có lấy thức ăn như ai nhưng lại là dành phần cho người đến sớm mà hóa ra lại là người đến muộn. Lu bu lo công việc cho chu toàn để không một ai thiếu thốn hay chưa đủ no, chắc chị Hoa về phải đi ăn phở chẳng?

Và còn món bánh trôi bánh chay chẳng bao giờ vắng bóng trong các buổi họp Công chánh Melbourne cả. Vâng, đúng thế, cũng lại chị Hoa nấu, chắc chị phải dậy rất sớm vì bánh còn nóng, vừa thổi vừa ăn, không ngon không lấy tiền. Chắc ai cũng đồng ý bầu Anh chị Mạnh làm Đại diện AH/TH Công chánh Melbourne suốt đời đây.

Đứng từ trái : TVAnh, TMHiệp, PKThành, LNThông, HTNguyễn, BKBảng, VĐNgũ, NKThành, NKChi, BDBình
Hàng Ngồi : ĐĐMạnh, NNMinh, NNThịnh, ƯngSơ, TĐKhoa

Hình dưới : Chị Minh, chị Mạnh, Chị Ngũ, chị Thông, Chị Sơ, Chị Anh, Chị Khoa, Chị Hiệp và chị Thành